

Deze kloof bevat ook veel bamboe. Bamboe behoort tot de familie van de grassen en komt in heel veel streken voor. Bamboe bloeit zelden, zowat één keer om de 150 jaar. Maar als bamboe eenmaal bloeit dan is dit nagenoeg wereldwijd. Nadien sterft de plant af.

Voor biologen is het nog steeds een raadsel hoe het komt dat alle bamboeplanten gelijktijdig bloeien en hoe het komt dat daar zowat 150 jaar tussen zit.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan het dorpje Firgas. Vooral het oude centrum is meer dan een bezoekje waard.

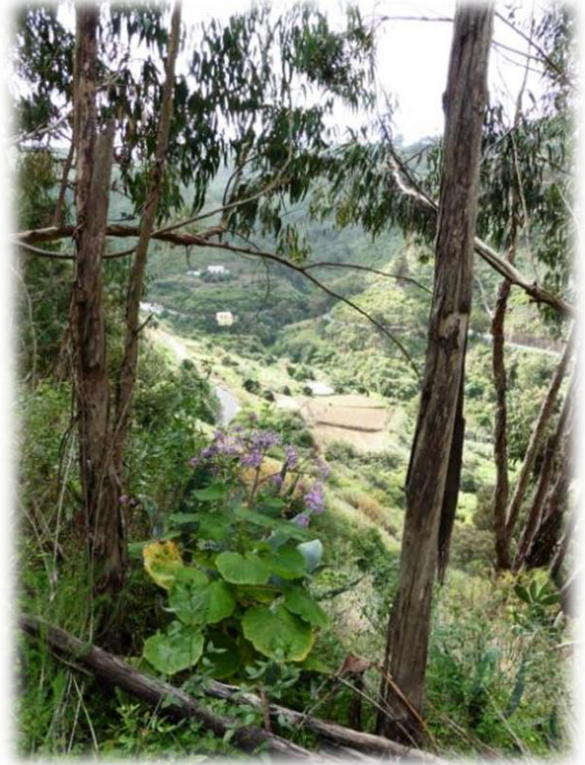
De vroegere Calle Real (Koningsweg) in het centrum is een voetgangersgebied waarvan de vrij sterke helling is gebruikt voor de bouw van een 30 meter lange uit lokale steen opgetrokken, getrapte waterbron.

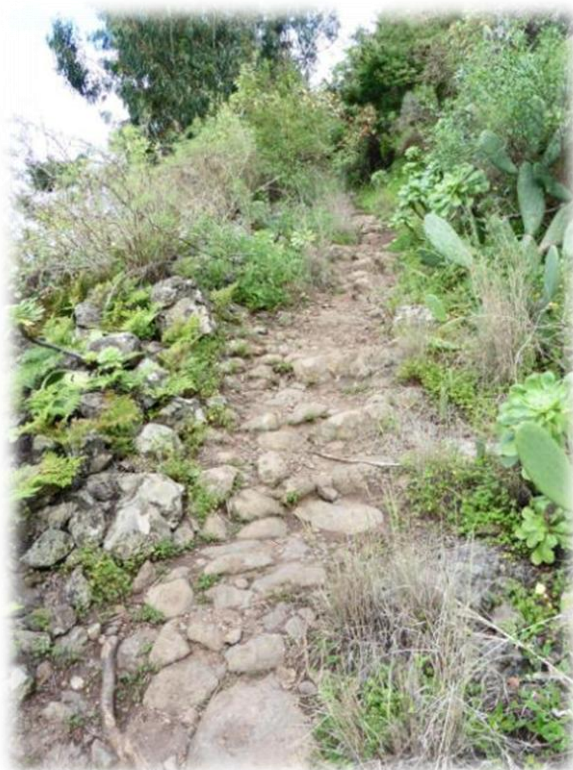
Tevens zijn de 22 wapens van alle gemeenten op Gran Canaria aangebracht, naast het wapen van het eiland zelf. Verder ziet men op de grond afbeeldingen van alle zeven Canarische Eilanden, met hun wapenschilden en karakteristieke landschappen.

Agaves groeien vrij traag en bloeien pas na vele jaren. Op dat moment groeit een (in verhouding met de plant) zeer grote stengel uit de plant waar bovenaan een groot aantal kleinere bloemen uitgroeien. Na de bloei sterft de agave af.

Agaves zijn door de mens gekweekt als gebruiksplant onder andere voor de vezels die in de stevige bladeren zitten en als bron voor gegiste dranken (pulque). In Spanje maakt men uit de pulque de sterke drank mescal.

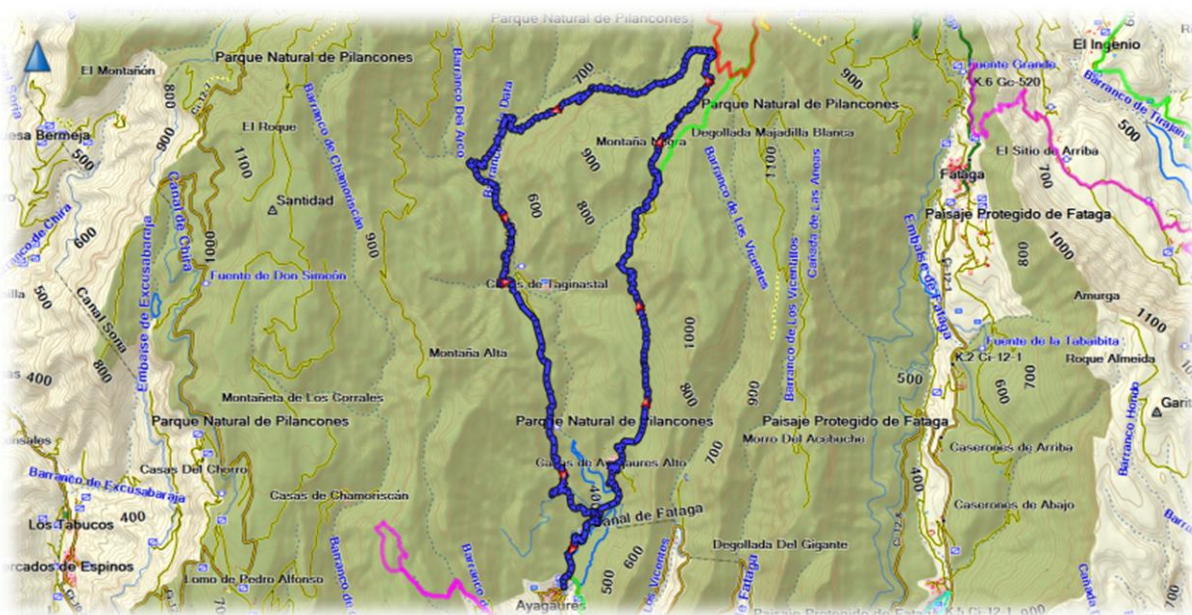
De tequila is daarentegen een drank die gemaakt wordt door destillatie van het gegiste sap van de blauwe Agave. Na 48 tot 72 uur gisting van het sap en na een dubbele destillatie blijft de witte tequila over. Rijping in vaten kan de kleur in geel veranderen en de smaak van de drank verfijnen.

Donderdag 25 februari 2016

- Soort : Luswandeling Nr. 45
- Plaats : Ayagaures
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 6 uur

We doen vandaag een wandeling boven Ayagaures. Het is een Afrikaans aandoende bergwereld in het zuiden van het eiland.

Het is een redelijk zware wandeling met één enkel steil gedeelte in dat met vaste touwen beveiligd is.

Deze wandeling biedt wel veel afwisseling. We gaan langs kleine stuwmeren, een open dennenbos en we passeren ook een spookdorp in een palmoase.

Het is terug prachtig weer en we komen geen enkele andere wandelaar tegen.

Dit park heeft meerdere waardevolle facetten, waardoor het tot beschermd gebied is verklaard. Bovendien spelen de bossen in dit park een belangrijke rol bij de ondergrondse wateraanwending en de bodemconservering. Daarbij komt nog dat het dennenbos een van de meest karakteristieke systemen van Gran Canaria is.

Geweldig is ook de Pino de Pilacones, een door vuur en storm geteisterde reuzenden, waarvan de overblijfselen een bizar natuurmonument vormen.

De reuzenden is na een bestaan van ongeveer 500 jaar gesneuveld tijdens een grote storm in 2008.

De den was al dood toen hij afknakte tijdens de storm. De stam was gedeeltelijk uitgehold en de binnenkant vatte vuur tijdens de grote bosbranden in de zomer van 2007.

De reuzenden heeft toen meerdere dagen gebrand omdat de den ook veel hars bevatte. De den blussen was niet mogelijk gezien de plaats niet of nauwelijks bereikbaar was.

In 2009 werd er een studie uitgevoerd op een stuk stam van de reuzenden, door de Polytechnische Universiteit van Madrid. Daar heeft men vastgesteld dat de gemiddelde groei 549 jaar was.

Tot nog toe is dit de oudste den die ooit werd aangetroffen op de Canarische Eilanden. Dit zou betekenen dat de den ontkiemde in de winter van 1457-1458.

